

[Erhard Jakobsen]

sendt. Det er censur. Det var socialdemokraterne. Det er socialdemokrater, der har foreslået udsendelser standset. Det har aldrig nogen fra centrum-demokraterne eller fra Aktive Lyttere og Seere gjort. Det er censur at foreslå noget standset; det har vi aldrig nogen sinde gjort. Det, vi gør, er, at vi følger lovens regler. Det er radiatorådets opgave at udøve efterkritik, men det er også lovens klare mening, at denne efterkritik betyder, at hvis radiatorådet har forkastet og udtalt sin misbilligelse af en bestemt fremgangsmåde, så må denne fremgangsmåde ikke benyttes for fremtiden, for så begår tjenestemændene en overtrædelse af tjenestemandreglerne. Det er det, vi vil have.

Der var en diskussion mellem fru Janne Normann og hr. Arne Melchior om udtrykket »ofte«. Jeg skal gerne være med til at definere det: det drejer sig om seks gange om dagen. I program 1 i hvert fald sker der overtrædelse af disse regler om ikke at agitere for egne synspunkter seks gange om dagen, hvor medarbejdere gør det. Det sker endvidere mere og mere i musikradioen, hvor ikke mindst »To mellem fire og seks« gang på gang bruger udsendelsen til at komme med kommentarer.

Op så endelig til allersidst: jeg kan glæde med, at der skal komme mange sager i undervisningsudvalget, lige så længe man bliver ved med at sende undervisningsministeriets udsendelser. Der vil meget snart komme to. Der kommer en om Spanien. Jeg kan spansk selv, og jeg har haft lejlighed til at gennemgå udsendelsen. Det er fantastisk, at en spansk lærer tillader sig at fremsætte synspunkter om Spanien og atomkraft og alt muligt andet i en udsendelse, hvor man skal undervise i spansk.

Op der kommer en lille, hyggelig sag til. Den er helt ny. Det er en udsendelse om sex, hvor vi vel skal vogte os for at klage over det forargelige, men hvad mener man mon i undervisningsudvalget om, at i en udsendelse, der er lavet af P 4, men som sendes i undervisningsministeriets radio, opfordrer man indirekte børnene til at gå hjem i skoletiden, for så kan de få lov til uforstyrret, når forældrene ikke er hjemme, at gå i seng med hinanden? Sådanne udsendelser udsender man i skoleradio under undervisningsministeriets ansvar. Jeg tror, det er på tide, at undervisningsudvalget får lov til at beskæftige sig

med det. Jeg er da glad for, at radiatorådet ikke skal beskæftige sig med det, for de ville jo sidde og blive røde i hovedet over sådan noget.

Formanden:

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 89 (om styrkelse af revisionen af Danmarks Radio), hr. Glistrup, har ordet.

Glistrup (FP):

Ministeren påstod, at der ville komme hul i loven, hvis stk. 4 blev fjernet fra radiolovens § 9. Også på det punkt havde ministeren uret. Det er helt oplagt, at så vil simpelt hen statsrevisorlovens § 2, nr. 2, føre til, at den institution, der er Danmarks Radio, bliver set efter i sømmene, på samme måde som alle andre statsinstitutioner gør. Men det skal vi selvfølgelig ikke gøre noget stort nummer ud af. Hvis ministeren af prestigemæssige eller andre grunde vil fastholde sit åbenbart forkerte standpunkt, så kan vi da glimrende bøje os og gå med til at tilføje en linje til lovforslaget, hvor der står: »og radioen således bliver revideret, som andre statsinstitutioner gør« – eller noget i den stil – og så er det klart.

Imod fremskridtsforslaget blev det fra SF's side anført, at man skulle skam sørge for, at kulturministerens ansvar ikke blev forflygtiget. Det, SF mente, var formentlig lige præcis det stik modsatte: at man meget gerne skulle kunne fortsætte med, at kulturministeren uden at have noget som helst ansvar kunne blive ved med ikke at gå virkelig kritisk til værks over for den måde, som man driver institutionen Danmarks Radio på. En minister er som bekendt kun ansvarlig over for ét eneste organ, nemlig over for folkettingen, og når folkettingen kun, som man gør under den nuværende, utilfredsstillende ordning, får regnskaberne til orientering, er det en situation, som vi simpelt hen ikke kan være bekendt på så vigtigt et felt som Danmarks Radio.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen var også inde på, at det skulle være sådan, at andre institutioner så også skulle ind under statsrevisorerne, men fruén nævnte ikke nogen som helst eksempler på det, og under alle omstændigheder, hvad der så end skal gælde om andre ting, er det helt oplagt, at så længe